

TIMOTHY FERRISS

4 ORE

SĂPTĂMÂNA DE LUCRU

Evadează de la rutina 9-17 și alătură-te
Noilor oameni bogați

Traducere din limba engleză:

Măriuca Dinu

Ediție extinsă și adăugită

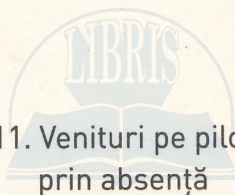
ACT și Politon

2016

CUPRINS

Prefață la ediția în limba română	9
Prefață la ediția extinsă și adăugită	12
Mai întâi de toate	17
Întrebări frecvente - Cei care aveți dubii, citiți asta	19
Povestea mea și de ce ai nevoie de această carte	21
Cronologia unei patologii	30
PASUL I: D de la Definire	37
1. Precauții și comparații: Cum să toc 1 000 000 de dolari pe noapte	39
2. Reguli care schimbă regulile: Tot ce este popular este greșit	51
3. Cum să te ferești de gloanțe: Instalarea fricii și cum să scapi de paralizie	63
4. Resetare de sistem: Să fii nerezonabil și neechivoc	75
PASUL II: E de la Eliminare	95
5. Sfârșitul managementului timpului: Iluzii și italieni	97
6. Dieta săracă în informații: Cultivarea ignoranței selective	119
7. Întreruperea întreruperii și Arta Refuzului	129
PASUL III: A de la Automatizare	159
8. Cum să-ți externalizezi viața: Cum să te descotorosești de surplus și o mostră de geo-arbitraj	161
9. Venituri pe pilot automat I: În căutarea muzei	197
10. Venituri pe pilot automat II: Cum să testezi muza	233

11. Venituri pe pilot automat III: MBA – Management prin absență	261
PASUL IV: L de la Liberare	291
12. Numărul de dispariție: Cum să evadezi de la birou	293
13. Dincolo de orice remediare: Cum să-ți desființezi slujba	311
14. Mini-retragerile: Adoptarea unui stil de viață mobil	323
15. Umplerea golului: Cum să dai un plus vieții când muncești în minus	367
16. Top13 greșeli ale <i>Noilor oameni bogați</i>	383
Ultimul capitol: Un e-mail pe care trebuie să-l citești	387
Nu în ultimul rând	391
CELE MAI BUNE ARTICOLE DE PE BLOG	393
TRAIUL DUPĂ MODELUL 4 ORE – SĂPTĂMÂNA DE LUCRU:	
STUDII DE CAZ, POTURI ȘI UNELTE	439
LECTURI CU ACCES RESTRICȚIONAT	467
MATERIAL BONUS	475
MULȚUMIRI	476

► ÎNTREBĂRI FRECVENTE – CEI CARE AVEȚI DUBII, CITIȚI ASTA

Este *lifestyle designul* potrivit pentru tine? Sunt șanse mari să fie. Aici sunt prezentate unele dintre cele mai obișnuite temeri și îndoieli pe care le au oamenii înainte de a face saltul și a li se alătura *Noilor oameni bogați*.

Trebuie să renunț la slujba mea sau să o detest? Trebuie să fiu genul de persoană care-și asumă riscuri?

Nu, la toate cele trei întrebări. De la a folosi trucuri mentale *Jedi* până la a dispărea din birou și a proiecta afaceri care să-ți finanțeze stilul de viață, există căi pentru fiecare nivel de confort. Cum reușește un angajat al unei companii din Fortune 500 să exploreze bijuteriile ascunse ale Chinei, timp de o lună, și să se folosească de tehnologie ca să își ascundă urmele? Cum realizezi o afacere de tip *hands-off** care produce 80 de mii de dolari pe lună, fără niciun fel de management? Toate le afli aici.

Trebuie să fiu un celibatar de douăzeci și ceva de ani?

Nicidecum. Cartea aceasta este pentru toți cei ce s-au săturat de planul de viață, mereu tergiversat și care vor să trăiască viața în stil mare, în loc să o amâne. Studiile de caz prezentate variază de la un tânăr de 21 ani ce conduce un Lamborghini, până la o mamă singură care a călătorit prin lume timp de cinci luni, alături de cei doi copii ai săi. Dacă te-ai săturat de meniul-standard de opțiuni și ești pregătit să intri într-o lume a opțiunilor infinite, cartea aceasta ți se adresează.

* Fără o implicare directă (n.red.)

Trebuie să călătoresc? Eu vreau doar mai mult timp.

Nu. Asta este doar una dintre opțiuni. Obiectivul este de a crea libertatea de timp și spațiu și de a le folosi pe amândouă în orice fel vrei *tu*.

Trebuie să mă fi născut bogat?

Nu. Părinții mei n-au câștigat niciodată mai mult de 50 000 de dolari pe an, împreună, iar eu lucrez de când aveam 14 ani. Nu sunt vreun Rockefeller, și nici tu nu trebuie să fii.

Trebuie să fiu un absolvent Ivy League*?

Nu. Majoritatea persoanelor date ca exemplu în carte n-au studiat la Harvard sau la alte universități de elită de pe glob, iar unii chiar s-au lăsat de școală. Instituțiile academice de top sunt minunate, dar există beneficii nerecunoscute în a nu fi studiat la una dintre acestea. Absolvenții universităților de top sunt absorbiți în slujbe bine-plătite, de 80 de ore de muncă pe săptămână, și 15-30 de ani de muncă zdrobitoare de suflete sunt acceptați ca fiind calea implicită. Cum de știu eu asta? Am trecut prin așa ceva și am văzut ravagiile. Cartea aceasta inversează situația.

* Ivy League (Liga de iederă) – grup de opt universități de top din America, printre care Harvard, Yale și Columbia (n. tr.)

► POVESTEA MEA ȘI DE CE AI TU NEVOIE DE ACEASTĂ CARTE

Ori de câte ori te găsești de partea majorității, e momentul să iei o pauză și să reflectezi.

— MARK TWAIN

Oricine trăiește în limita posibilităților sale suferă de lipsă de imaginație.

— OSCAR WILDE

Iar îmi transpirau mâinile.

Uitându-mă în jos, la podea, pentru a evita lumina orbitoare din tavan, se presupunea că eram printre cei mai buni din lume, dar mesajul pur și simplu nu ajungea la mine. Partenera mea, Alicia, se muta de pe un picior pe altul, în timp ce stăteam în rând cu alte nouă cupluri, toate alese din peste o mie de competitori din 29 de țări și de pe patru continente. Era ultima zi a semifinalelor Campionatului mondial de tango, iar aceasta era ultima noastră probă în fața juriului, a camerelor de televiziune și a mulțimii care ovaționa. Celelalte cupluri aveau, în medie, câte 15 ani de experiență împreună. Pentru noi era culminarea a cinci luni de antrenamente non-stop de câte 6 ore, iar acum venise momentul spectacolului.

— Cum te simți? m-a întrebat în spaniolă Alicia, o dansatoare profesionistă cu multă experiență, cu accentul ei distinctiv argentinian.

— Fantastic. Grozav. Hai să ne bucurăm de muzică și atât. Uită de mulțimea de oameni – nici măcar nu e aici.

Asta nu era pe de-a-ntregul adevărat. Era greu până și să înțelegi cum încăpeau 50 000 de spectatori și organizatori în La Rural, cu toate că era cea mai mare sală de expoziție din Buenos Aires. Prin ceața groasă, de fum de țigară, de-abia puteai să distingi imensa masă unduitoare de oameni din tribune, iar peste tot zăreai podeaua expusă, cu excepția spațiului „sfânt” de 9x12 metri, din mijloc. Mi-am aranjat costumul cu dungi și-mi tot frământam în mâini batista albastră de mătase, până când a devenit evident că mă foiam pur și simplu.

— Ești neliniștit?

— Nu sunt neliniștit. Sunt emoționat. O să mă distrez, iar restul va veni de la sine.

— Numărul 152, voi urmați.

Însoțitorul nostru își făcuse datoria, iar acum era rândul nostru. I-am șoptit o glumă de-a noastră Aliciei, în timp ce pășeam pe platforma din lemn:

— „Tranquilo” – Cu calm.

Ea a râs, iar eu, chiar în acel moment, m-am gândit în sinea mea: „Ce Dumnezeu aș fi făcut în momentul ăsta, dacă nu mi-aș fi lăsat slujba și n-aș fi părăsit Statele Unite cu mai bine de un an în urmă?”

Gândul a dispărut tot atât de repede pe cât apăruse, când vocea prezentatorului s-a auzit din difuzoare, iar mulțimea a izbucnit în urale:

— Pareja numero 152, Timothy Ferriss y Alicia Monti, Ciudad de Buenos Aires!!!

Noi urmam, iar eu radiam.

MI-E GREU SĂ RĂSPUND în ultima vreme la întrebarea americană de primă importanță, și asta din fericire. Dacă n-ar fi fost așa, tu n-ai ține această carte în mână.

„Deci, cu ce te ocupi?”

Presupunând că mă poți găsi (greu de făcut) și, în funcție de când mă întrebi (aș prefera să n-o faci), aș putea să fiu la curse de motociclete prin Europa, la scufundări pe lângă vreo insulă privată din Panama, odihnindu-mă sub un palmier, în pauza dintre antrenamentele de kickboxing în Thailanda sau dansând tango în Buenos Aires. Partea frumoasă e că nu sunt multi-milionar și nici nu am vreo intenție deosebită să devin.

Nu mi-a făcut niciodată plăcere să răspund la această întrebare de tip cocktail pentru că reflectă o epidemie de care și eu am suferit multă vreme: descrierea slujbei este echivalentă cu descrierea personală. Dacă cineva mă întreabă asta acum fără intenții absolute sincere, îi explic foarte simplu stilul meu de viață cu mijloace misterioase.

— Sunt traficant de droguri.

În general, o formulă de încheiat conversația. În plus, e doar pe jumătate adevărat. Mi-ar lua prea mult să spun adevărul întreg. Cum aș putea să explic că ceea ce fac cu timpul meu și cum îmi câștig banii sunt două noțiuni complet diferite? Că lucrez mai puțin de patru ore pe săptămână și câștig într-o lună mai mult decât câștigam înainte într-un an?

Pentru prima oară, am de gând să vă spun povestea adevărată. Implică o subcultură tăcută de oameni numiți „Noii oameni bogați”.

Ce face un milionar de iglu și nu face un viețuitor de cubicul? Urmează un set neobișnuit de reguli.

Cum poate un angajat al unei corporații de top să evadeze pentru a călători prin lume timp de o lună, fără ca șeful său să observe măcar? Folosește tehnologia ca să-și ascundă urmele.

Aurul s-a demodat. *Noii oameni bogați* sunt cei ce abandonează „planul de viață”, tot tergiversat, și își creează în momentul prezent stiluri de viață luxoasă, folosindu-se de moneda lor de

schimb: timpul și mobilitatea. Aceasta este o formă de artă și o știință pe care o vom numi Lifestyle Design (LD – designul stilului de viață).

Mi-am petrecut ultimii trei ani călătorind alături de cei care trăiesc în lumi ce-ți depășesc la ora asta imaginația. În loc să urăști realitatea, îți voi arăta cum să o modelezi după voia ta. E mai ușor decât pare. Călătoria mea de la statutul de funcționar surmenat de atâta muncă și extrem de prost plătit până la cel de membru al *Noilor oameni bogăți* pare mai ciudată decât o operă de ficțiune și – acum, că am descifrat codul – simplu de reprodus. Există o rețetă.

Viața nu trebuie să fie atât de grea. Chiar nu trebuie. Majoritatea oamenilor, inclusiv eu, în trecut, petrec prea mult timp convingându-se singuri că viața trebuie să fie grea, o resemnare la programul de lucru de 9-17, în schimbul câtorva weekenduri relaxante (uneori) și a ocazionalei vacanțe de tip „să fie scurtă, altfel ești concediat”.

Adevărul, cel puțin adevărul pe care îl trăiesc eu și pe care îl voi împărtăși în cartea de față, este destul de diferit. De la a profita de diferențele valutare, până la a-ți subcontracta viața, am să-ți arăt cum o mică clasă clandestină se folosește de dexteritatea economică pentru a face ceea ce majoritatea oamenilor consideră imposibil.

Dacă ai pus mâna pe cartea asta, sunt șanse mari să nu vrei să stai în spatele unui birou până la vârsta de 62 de ani. Indiferent dacă visul tău este să scapi din lupta pentru a-ți câștiga existența, să călătorești pe meleaguri de vis, sau vrei doar o schimbare de carieră, cartea asta îți oferă toate mijloacele de care ai nevoie pentru a-l transforma în realitate aici și acum, în loc de momentul de cele mai multe ori evaziv al „pensiei”. Există o cale de a primi compensațiile unei vieți de muncă fără să mai aștepți până la sfârșit.

Cum? Începe prin a face o distincție pe care cei mai mulți o ratează – una care mie mi-a scăpat vreme de 25 de ani.